

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1296/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206768
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812206768.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/349/2012-67 zo dňa 29. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 125 € titulom majetkovej škody a sumy 285,82 € titulom nemajetkovej ujmy, čo odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 617400131 zo dňa 02. 09. 2009 uzatvorenou s dlžníčkou M. X., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci spisovú značku Ex 17460/2010. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom okresnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v žalobe uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Navrhovateľ pri tom vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu okresného súdu si teda navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla tým, že Okresný súd Revúca nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody v sume 125 € a nemajetkovej ujmy vyčíslenej v sume 285,82 € a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Okresný súd uviedol, že nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností súdu pri

uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä ich nesprávne vykonanie alebo ich vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Okresný súd ďalej v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že z exekučného spisu sp. zn. 3Er/33/2011 zistil, že dňa 17. 01. 2011 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - navrhovateľa proti povinnej M. X. pre vymoženie sumy 942,13 € s prísl. a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 07572/10 zo dňa 21. 09. 2010. Uznesením č. k. 3Er/33/2011 zo dňa 08. 03. 2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pretože po preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dospel k záveru, že dojednaná rozhodcovská doložka v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v predmetnej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmanie vykonateľnosti rozhodnutia rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie nie je podľa okresného súdu takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť záver o porušení práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Pokiaľ ide o znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že súdna prax ustálila (a zo zákona ani 15-dňová lehota pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nevyplýva), že lehota 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd pre rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom uznesením žiadosť súdneho exekútora zamietne (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II. ÚS 520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II. ÚS 248/2013 zo dňa 25. 04. 2013, sp. zn. II. ÚS 112/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Vzhľadom k tomu, že okresný súd nemal preukázaný vznik zodpovednosti štátu za škodu a nemajetkovú ujmu pôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 13. 08. 2014 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejme akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné a to z toho dôvodu, že okresný súd napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi a preto takéto rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe nie je v právnom štáte udržateľné. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. S takýmto odôvodnením však nemožno súhlasiť. Práva navrhovateľa boli porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty a tento fakt podľa navrhovateľa vyplýva z vykonaného dokazovania, preto sú irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil, navyše, keď podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 6C/349/2012 zo dňa 29. 07. 2014 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu vytyka, že jedným rozhodnutím rozhodol o prerušení konania a aj o samotnom predmete konania, v dôsledku čoho podľa navrhovateľa nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o prerušení konania, odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu jednoznačne vyplýva, že okresný súd nerozhodoval odvolaním napadnutým rozsudkom zároveň aj o návrhu na prerušenie konania, a teda táto odvolacia námietka navrhovateľa je neopodstatnená. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie navrhovateľa uvedené v odvolaní nezodpovedá skutočnosti, pretože v spise sa jednak žiadne podanie navrhovateľa, obsahom ktorého by bola žiadosť navrhovateľa resp. jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania nenachádza a navyše, podľa obsahu spisu okresný súd nenariadil vo veci pojednanie, ale odvolaním napadnutý rozsudok verejne vyhlásil bez nariadenia pojednávania o čom svedčí Zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 29. 07. 2014 (č. l. 65 spisu); termín verejného vyhlásenia rozsudku oznámil okresný súd postupom podľa ust. § 156 ods. 3 OSP. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 3NcC/323/2012 zo dňa 18. 10. 2012 (ktorým krajský súd nerozhodoval o námietke zaujatosti voči JUDr. Ľubomírovi Šablovi, pretože JUDr. Ľubomír Šabla nebol v tom čase ešte sudcom Okresného súdu Revúca) rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/349/2012 vylúčil JUDr. Petra Csanka. Uznesením sp. zn. 12NcC/62/2013 zo dňa 03. 12. 2013 Krajský súd v Banskej Bystrici o námietke zaujatosti voči JUDr. Ľubomírovi Šablovi rozhodol tak, že JUDr. Ľubomír Šabla nie je vylúčený z rozhodovania a prejednávania veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/349/2012. Okresný súd Revúca uvedenú skutočnosť rešpektoval, keď bola vec sp. zn. 6C/323/2012 pridelená náhodným výberom spomedzi ostatných nevyklúčených sudcovi JUDr. Ľubomírovi Šablovi. Odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom je teda rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd nevykonal dostatočné oboznámenie sa s obsahom predloženého znaleckého posudku, z ktorého vyplýva aké náklady boli vynaložené v súvislosti s vedením a správou pohľadávky. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k

uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne, naopak v rozpore s dôvodmi okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Rovnako ako uvedená odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí ani argumentácia navrhovateľa uvedená v odvolaní o tom, že okresný súd nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný) s tým, že ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a časom by boli pretransformované do trov exekúcie, pretože a) okresný súd neprijal záver, že náklady na správu pohľadávky by mal znášať dlžník (povinný) a b) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 3Er/33/2011 bola zamietnutá a teda nemohlo dôjsť k vykonávaniu exekúcie, čo znamená, že náklady na správu pohľadávky nemohli prejsť na súdneho exekútora a logicky nemohli byť ani pretransformované do trov exekúcie.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik zodpovednosti odporcu za škodu a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym právne relevantným spôsobom nespochybnil.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.